

[Jørgen Tved]

er tale om ganske almindelige turister, som på grund af deres adfærd er kommet i vanskeligheder og er blevet idømt en straf af de polske myndigheder.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Først vil jeg nu opfordre hr. Jørgen Tved til at læse en gang til sine egne tidligere skriftlige spørgsmål og de svar, der er gengivet – han har ikke refereret dem fuldstændig korrekt her.

Så spørger hr. Jørgen Tved mig i dag: vil udenrigsministeren redegøre for, om de danske reserveofficerer, som i Polen er dømt for strafbare handlinger osv., på nogen måde har modtaget økonomisk støtte, har modtaget udstyr osv. fra danske myndigheder.

Mit svar på det er ganske kort: nej, det vil jeg ikke, og jeg skal gerne forklare hvorfor. Sagen er nemlig den, at Udenrigsministeriet helt enkelt ikke beskæftiger sig med efterretningsvirksomhed. Men så vil jeg gerne føje til, at det håber jeg så sandelig at der er andre der gør. Det er muligt, at hr. Jørgen Tved ikke har tænkt over det, men det er da rent vitalt for os i Danmark at vide mest muligt om, hvad der egentlig findes af militære anlæg få minutters flyvning herfra eller få timers flyvning herfra – anlæg, der direkte har til formål i en given situation at kunne anvendes til militære operationer imod Danmark. Det ville da være fuldstændig uansvarligt, hvis danske myndigheder ikke søgte oplysninger herom.

I øvrigt har jeg meget vanskeligt ved at tro, at et medlem af det danske folketing ville vanskeliggøre et sådant arbejde, og derfor vil jeg vælge at tro, at spørgeren ikke rigtig har tænkt sig om, da han formulerede sit spørgsmål.

Den anden del af spørgsmålet går ud på, om jeg vil oplyse, om den kaution eller løsesum, som er anvendt ved løsladelsen, er stillet til rådighed af danske myndigheder.

Dertil vil jeg sige, som jeg har sagt det før, at Udenrigsministeriets opgave her har været den samme som i alle andre såkaldte bistanðssager. Vi har ydet bistand til danske statsborgere i udlandet, og den form for bistand kan jo bl.a. omfatte, at vi foretager udbetalinger til dækning af nødstedtes akutte behov. Når det sker, fordres der indbetaling af modværdien eller garantistillelse fra betalingsvillige referencer, og Udenrigsministeriet oplyser aldrig, på hvis vegne vi lægger penge ud i bistanðssager.

Jørgen Tved (FK):

Jeg bør vel anstændigvis takke for, at udenrigsministeren har tid til at være til stede her i salen, og det gør jeg så, men jeg vil gerne sige til udenrigsministeren, at der naturligvis er en forskel mellem den opfattelse, jeg har, og den, udenrigsministeren har, og at jeg synes, det er en meget uvenlig handling at foretage over for et andet land at udsende turister – som udenrigsministeren jo mener det har været i denne sag – til et andet land, og vi vil have lov til at fordømme det, uanset hvor de kommer fra, og hvortil de bliver udsendt.

Hvis de oplysninger, spionerne er kommet med om, at de har været udstyret af danske myndigheder med forskellige ting og sager, er rigtige, mener vi, de er dømt med rette, men såfremt de ikke har været udstyret med penge og udstyr som fotoapparater, kort osv., er de dømt på et fejlagtigt grundlag, og så er der jo tale om en uvenlig handling af de polske myndigheder, og så ville jeg måske som udenrigsminister afholde mig fra at tage på et venskabsbesøg til et sådant land.

Hvis udenrigsministerens opfattelse af tingene er rigtig, nemlig at det er turister, som er kommet galt af sted, skulle de naturligvis ikke have været dømt, og så er der tale om en uvenlig handling.

Modsat er der nogle, der lyver i denne sag, hvis de oplysninger, der er kommet frem i retten i Polen, og som spionerne har gentaget i polsk fjernsyn, er rigtige, og det ville være lidet flatterende for en dansk udenrigsminister at komme med urigtige oplysninger.

Jens Thoft (SF):

Jeg har bemærket i denne sag, at forsvarsministeren ikke har villet forsikre Folketinget, at Efterretningstjenesten overholder skattekontrolløven; og jeg beder nu ministeren forsikre Folketinget, at kautionen på de 3,5 mio. kr. ikke er hentet i Efterretningstjenestens kasse for hemmelige operationer, og jeg beder ministeren oplyse Folketinget om størrelsen af denne kasse. Det sidste tal – størrelsen af kassen for hemmelige operationer – er formentlig et beløb på ca. 100 mio. kr.; det tal fremkommer ved en simpel prisfremskrivning af et beløb på 25 mio. kr., som statsministeren i 1970 oplyste at Efterretningstjenestens kasse for hemmelige operationer rummede.